

Kapital Josef Gehel, učitelj v
Gornjemgradcu

Se poje pri Novički pri Gornjemgradu.

X
Moja ~~drumelca~~ ^V je razdrumljena,
ker mi noče več zapeti,
Moja ljubica je razkraljena,
ker mi noče več odpreti.

Tak pa drumelco popravil bom,
da mi bo se enkrat zapela,
In ljubico nagovoril bom
da mi bo se enkrat odprla.

Če si jerna na me, le odprti mi,
Saj veš, da v povračilu ne smeva živeti.
Smrt grozna je, večnost dolga je!
ker bomo mogli vse umreti.

X Kmet. VI.

V mestih gospoda me včas ravniuje,
ti prav ne premiali, kdo kark prideluje.
Gospoda naj živi, kakor se ji zdi,
Bele so roke, krikem jih drži.
Tak pa pokujem, in si kark pridelujem.

Tak sem en kmetič, se Turij imenujem,
In si veselo svoj kark pridelujem.
Gospoda naj živi, kakor se ji zdi,
In bele svoje roke, krikem naj drži.
Tak pa pokujem, in si svoj kark pridelujem.

To leti, če huda vročina prihaja,
Mi čena v senci počivat velava,
Tukaj si malo počij, en glavek s'ga mali!
Moj dragi si si!
Taj pa mislim, na svetu ni boljšega, ko so
Kmetje.

VII.

¹ ~~X~~ ² ~~X~~
Sajdimo na Štajersko! ^{1.} Prva je Kuharica,
Gledat, kaj delajo. ^{2.} Druga je Kolnerca,
Gledat, kaj delajo. Tretja je Ljubica
& Ljubice tri? ^{3.} Maja prca.

^{3.)}
I prvo bom pečenko jel,
I drugo bom vince pil,
I tretjo bom prico
Svoje bladi.

~~X~~ Fantovska VIII.

Dekleta! nikar & ne jokajte
Če vrame vojška fantje vse,
Če odsekla glavco svetli meč,
Da se ne bomo vidli več.

^{2.)}
Ta firmament spricuje nam,
Da Bog je povsod, je tu in tam.
Svetla lunica tam gor gre,
Petroštalala bo moj' srce.

Od deklet nočem bit goljufan.
In rajši pijem vinca sam.
Vesel si pojem, grem domu,
Ma svojo posteljo sladko.

XIX.
Kaj je tebi ljubica,
Da si tak močno zaljubljen?
Tebi se še na očeh pozna,
Da si se jokala.

Ce se še nisi, se ~~te~~ ^{se} boš,
Kot te svoj hubi zapustil bo;
Pojdem iz tega kraja v drugi kraj,
Ne bo me več naraj.

Ti boš v Ljubljani na vabljal,
In si boš drugega dekleta zbral,
Ti boš porabil čisto na me,
Sax pa nikoli na te.

Dekle! glej, kaj ti govoris,
Vari, da se ne pregrešiš!
Preden bom delal maria dva,
Ljubila boš drugega.

Preden se bom jaz od tebe podal,
Za en polič vinca se bom dal,
Svojim prijateljem bom najpil
Fantom dekleta zročil.

Zverde na nebu bliščajo,
Loricu mojemi' obcajajo,
Da bi jaz rajšal svet in zdrav,
Koril me, kar je prav.

X VIII.

Tri Belemgradu Anželj mlad
Tri Belemgradu Anželj mlad
Te svoje ljubice čakal,
Oj čakal.

Čakal jo je tri cele dni,
Tri cele dni in tri noči,
Da ga je beli dan obsel,
Obsel.

Druga^{mi} pri teb' dopadlo mi,
Kakor svoje plave oči,
Tu svoje rudiče lice,
Oj lice.

Čakal sem svoj črni klobuk
Čakal " " " "
In Bog te obrvari ljubica,
Oj ljubica!

X VIII.

Ribice po morju plavajo
Glavce na suho polagajo,
Mene pa k ljubici vabijo,
Taz pa ne maram za njo.

Ribice po morju plavajo
Glavce na suho drže,
Meni pa k ljubici branijo,
Taz pa ne neham od nje.

Bom kupil sreberno rinceco,
Tu tudi sreberni pas.
Drevi pa pojdem jaz k ljubici
Prinesem^{ga} ji za en spás.

Lovska. I.

1.

Koprej, ko se dami,
 Že strelec s perami leti
 V planina ali črni les
 Veselo, ko na ples.
 Kak hitro po spremeli,
 Veselo v gošči vsaki zleteli,
 Zdaj tu, zdaj tam zalajajo
 Zverino gonijo.
 Tuke! za puščko prime roka
 Po kriskih glasno potka: piš, paš, puš.

3.

Ko strela zabučni,
 V belog medvečju se zbudni,
 In jelen misli v skaliplohit,
 Kaj more le to bit!?
 Čilere tudi' lisjak,
 In misli, kaj je za en zjak,
 Da vsaka zver beži
 Kak hitro zabučni.
 Tuke! v skale do potoka
 Gami in glasno potka: piš, paš, puš.

5

In strelec veseli,
 Da vsaka stvar se ga boji.
 Al' bud' Gospoda porjega
 Nad zverdami ima.
 Zdaj mlad je in vesel,
 Al' najde ga Gospodar povel,
 Zadene ga močvina smrt

2.

Poskojivi zmoti se
 Kjer strelec s puščko sročeno gre.
 In zverde se zadržijo,
 Ko njega v gledajo.
 Tudi' snar se boji
 Višave strašne, kjer stoji.
 In kam pomeri s puščko,
 Zverine padajo
 Tuke! ko puščko vrdigne roka,
 Po stonih skalah potka: piš, paš, puš.

4.

Najhitrejši se zleteli,
 In zverda zaje, ko zabučni,
 Nosa ajitri nem in kraj
 In misli nasthrivaj!
 Oh kam bi se le djal,
 Da b' svata zdaj še živ ostal!
 Zakaj, po čimur on nastrel,
 Gotovo obleči.
 Tuke! ko sproži puščko roka,
 Od strela strašno potka: piš, paš, puš.

Na zemljo pade kot.
 Tuke! ne poje več, in roka
 S puščko več ne potka: piš, paš, puš.

X Looška. II.

1.
Uhup, uhup, tudi plup,
Strelca nosi že ključ strop
Tudi kupi lovski rog,
Stori okrog, okrog.

2.
Hitro iz postelje se dami,
Vra je že odšla tri.
Haja da do, le po pos,
Jed že tukaj je.

3.
Strela dobi, kar želi,
Se prav srčno veselji,
Na meso, rakijo,
Vino tudi dajo.

4.
Hleb, potice, sarkeljine,
Sem že dostikrat prejel,
Cel kapun, račji kljun
Pleđa iz torbe vun.

5.
Slišite vi, strelci vi:
Selen lep tu not, stoji.
Stopite prav, kmal pošel,
Navbreg, al' navdol.

6.
Medved zna tudi noter bit,
Sel po vun, se gluh je stih.
Kistrovid zna tudi prih,
Hoimo ga ostrelit.

15. in 16.

7.
Tudi snak in kljunač,
Pri pred strelcem obleči.
Terebir, prepelice,
Se dost' na polji dobi.

8.
Petelina divjega,
On zalaškval' dobro zna,
Tudi govi, sve po tri.
Včasih on dobi.

9.
Se ta strašni pamorok (g)
Tade, strelca na okroh.
Brag se daj ravnaprej
Dobrih strelcev kej!

10.
Leopard, tiger, gard,
Volk tudi ginen obleči.
Stropne žvadi, kače gadi,
Slitkne, ko ostreli.

11.
Dremeten je vajvod' nos,
Njemu gre ta večji glas,
Že veja, naj bo ta,
Poljomin strelca dva.

12.
Glar' nali, vun ga sprij,
Najboljši strelca naj živi!
Le nad pod, ki je v kot,
Placal bo gospod.

13.

Kadar ne bomo več streljali,
K eden drugemu nalivali,
Ker bo to, gručno bo,
Se zgodilo to.

14.

Praden se zgodilo bo.
Da nas smrt zadržala bo.
Recmo prej, Bog nam daj:
Potem ta prveti raj!

WB 15.

Tresk na tresk, zopet tresk.
Lovski pes ga že drži,
Jelen krosli, medved bolj,
Štrelc se pa smeji.

16.

Ki je jelena prav požgal,
Blih na prce žlak mu dal.
Toplerca, žlaka dva,
Tudi medveda da.

III.

X Tam za belo Ljubljano
Ena rožica prav lepo cveti
Tu p tisto se bom jaz ozemil }
Na štajerskem glinje je m.

ali:
Oua lepši, ko zarja,
Tu lepši, ko rožice vse.

Poglejte, o ljubke dekleta,
Koliko je na Laškem hribi,
So Dajci in Ljci, Slovati
Za pručelo smo štajerci mi.

Vi boste za nami hodile,
Se boste ponujale nam,
Mi mammo pa lepša dekleta,
B' mo fige pokarali vam.

IV.

X Sel sem po zelenem travniku,
Sel sem k svoji ljubici,
Kav lepo mi je zapela drobna ptarica
Tu jaz sem rajtal, da je ljubica.

Nedel sem se glinje za to drevo,
Tu ptarica mi je zapela prav lepo,
Če daje bolj k meni približa se,
Tu je lepše mi zapoje!

ZAPISI

JOŽEF ŽEHĚL

GORNJIGRAD

registruje
brdve

Žehel

love pripisano